

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

17. KVĚTNA 2015

Z obsahu:

Rodina: Manželství
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 29. dubna 2015
- strana 2 -

**„Služebník Mariin nebude
nikdy zavržen!“**
P. Paul-H. Schmidt
- strana 4 -

Maria pomohla
P. Paul-H. Schmidt
- strana 5 -

**Vzývání Matky Boží
v měsíci květnu**
- strana 6 -

**Pozdrav nejblahoslavenější
Panně Marii**
- strana 6 -

**Eucharistie -
Na cestě do Emauz (7)**
P. Leo Kuchař SSS
- strana 7 -

**O Janu Husovi
a husitství (6)**
PhDr. Stanislav
Vejvar, Ph.D.
- strana 9 -

**Prefekt Kongregace pro
nauku víry: Církev nemůže
nabízet „zředěnou“ víru**
- strana 12 -

**Na PMD věnovali dárce
v ČR rekordních téměř
33 milionů Kč**
- strana 13 -

Zbraslavská madona, Praha 1350-1360

Rodina: Manželství

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
29. dubna 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Naše reflexe o původním Božím plánu s lidským párem muže a ženy se po zastavení u dvou vyprávění z knihy Geneze nyní zaměří přímo k Ježíši.

Evangelista Jan na začátku svého evangelia podává příhodu ze svatby v Káni, na které byli přítomni Panna Maria a Ježíš se svými prvními učedníky (srov. Jan 2,1-11). Ježíš byl na této svatbě nejenom přítomen, ale „zachránil tuto slavnost“ zázrakem proměnění vody ve víno! První ze zázračných znamení, kterým zjevil svoji slávu, tedy uskutečnil v souvislosti s manželstvím a bylo to gesto velké sympatie ke vznikající rodině, gesto podnětné Mariinou mateřskou péčí. Vrací nás ke knize Geneze, kde Bůh dokončuje stvoření mistrovským dílem muže a ženy.

Ježíš začíná se svými zázraky právě zde u tohoto mistrovského díla, v manželství, na svatbě muže a ženy. Ježíš nás tak učí, že mistrovským dílem společnosti je rodina: milující se muž a žena! To je mistrovské dílo!

Od časů svatby v Káni se změnilo mnoho věcí, ale toto Kristovo „znamení“ obsahuje poselství stále platné.

Zdá se, že je dnes nesnadné mluvit o manželství jako o slavnosti, která se obnovuje během času v různých životních obdobích manželů. Vskutku je stále méně lidí, kteří uzavírají sňatek. Mladí se nechtějí ženit a vdávat, to je fakt. V mnoha zemích však stoupá počet rozvodů a klesá počet dětí. Těžkosti společného soužití manželů či rodiny vedou stále častěji a rychleji k rozpadu svazků a důsledky nesou především děti. Uvědomme si, že

prvními oběťmi, největšími oběťmi, které nejvíce trpí rozvodem, jsou děti. Pokud od malička zakoušíš, že manželství je svazkem „na dobu určitou“, nevědomky to tak bude i u tebe. Mnozí mladí skutečně nemají v plánu uzavírat neodvolatelný svazek a zakládat rodinu natrvalo. Myslím, že se musíme velice vážně zamyslet nad tím, proč se mnozí mladí „necítí na manželství“. Je to kultura prozatímnosti, všechno je provizorní a zdá se, jako by neexistovalo nic definitivního.

To, že mladí odmítají sňatek, je jedna ze starostí, které dnes vyvstávají. Proč se nechtějí brát? Proč dávají často přednost soužití či „redukované odpovědnosti“? Proč mají mnozí i mezi pokřtěnými malou důvěru v manželství a v rodinu? Je důležité snažit se to pochopit, pokud chceme, aby mladí mohli nacházet správnou cestu. Proč nemají důvěru v rodinu?

Těžkosti nejsou jenom ekonomické povahy, ačkoliv jsou opravdu vážné. Mnozí se domnívají, že tato změna nastala v posledních desetiletích v důsledku

Dokončení na str. 11

Křesťanská radost a Boží pravda. To jsou dvě skutečnosti, které neoddělitelně patří k sobě a o kterých můžeme uvažovat na stránkách tohoto čísla Světla. Mluvíme-li o křesťanské radosti, kdy jindy by se měla projevit, když ne při prožívání Boží pravdy? Vždyť právě proto jsme přijali víru, abychom se radovali z nalezení jediného pravého, nepomíjejícího pokladu, který může člověka učinit navždy šťastným. A možná právě proto je svědectví dnešních křesťanů o víře – vyjme-li mučedníky pro víru – tak málo účinné, jelikož postrádá onu pravou vnitřní radost emauzských učedníků z poznání Boha. (str. 7-8)

Není důvod být vnitřně smutný, ani v těžkých životních situacích – vždyť křesťanství je náboženstvím naděje! Ježíš Kristus nám přece svou smrtí na kříži přinesl spásu a jeho zmrtvýchvstání dokazuje, že smrtí život nekončí, a tedy že veškerá bolest a utrpení budou jednou přeměněny v radost věčnou. To je svědectví nás katolíků pro dnešní svět: Nalezení Boží pravdy proměňuje život

Editorial

člověka z beznaděje v radost věčnou. To následně vede k tomu, že člověk touží po životě v této pravdě, a to zcela radikálně, protože chce zůstat šťastným. Schází-li však tato touha a člověk snad hledá ještě jinde, může se snadno stát, že věčná pravda v životě takového člověka bude nahrazena nějakou pseudopravdou – často to bývají různé humanizující „pravdy“. Právě před nimi varuje prefekt Kongregace pro nauku víry kardinál Müller a dodává, že Vykupitelem všech lidí je Kristus. (str. 12-13) Ve stejném článku lze však najít i mnoho jiných povzbudivých postojů na „žhavá“ témata – sekularizace v církvi, celibát, liberalizace morálky církve (zvláště v manželských otázkách a přístupu ke svátostem)...

Ještě jedna velmi důležitá myšlenka z tohoto článku: Boží milosrdenství nás přijímá takové, jací jsme, ale nenechává nás v takovém stavu, v jakém nás našlo. A to je možná omyl mnohých křesťanů:

Bůh nás má rád, proto nám vše odpouští. Tečka, dál nic... – Kdyby to udělali rodiče při výchově svých dětí, se zlou by se potázali: Dítě by nabylo dojmu, že mu vše projde, že se tedy nemusí až tak snažit, stejně mu bude odpuštěno – konce takového smýšlení bývají někdy kruté... Bůh jedná stejně: Právě proto, že nás má rád (a jeho láska je dokonalá), chce, abychom pochopili, co jsme udělali špatně, litovali toho, poučili se a napravili, co napravit lze. Pokud to neučiníme, snažíme se obelhat nejen sami sebe, ale i samotného Boha... Tudíž: milosrdenství ano, ale ne bez obrácení a nápravy škod!

Všechny tyto úvahy a skutečnosti z nich vyplývající, i vše, čím nás jednotlivě osvítil Duch Svatý, svěřme do rukou Panny Marie. Ona je tou, která může – a činí to – zachránit hříšníka před věčným zavržením, jak o tom svědčí sv. Klement Maria Hofabauer. (str. 4-5)

„Ó blahoslavená Panno, požeňnej nás všechny jménem svého milovaného Syna. Amen.“

Daniel Dehner

V horní místnosti, kde učedníci připravili velikonoční hostinu, vrcholí jiná, nová Hostina. Božský Velekněz tu slaví první mši svatou. Dokonale se obětoval a spojil se svátostně se svými učedníky, kterým dal za pokrm sám sebe ve způsobách chleba a vína. Pros Ducha Svatého, aby tě uvedl do tohoto prvního novozákonního chrámu, abys mohl být svědkem velekněžské modlitby, kterou Ježíš přednáší svému Otci.

To, čeho se nyní účastníš, bude se odehrávat vždy znovu, kdykoliv při eucharistické oběti vstoupí Ježíš do tvé duše. Ne přichází k tobě jen proto, aby čekal, co mu řekneš ty, ale sám se z oltáře tvého srdce a stejně tak i ze srdci tvých bratrů a sester obrací ke svému nebeskému Otci a prosí za všechny podobně, jako nyní prosí za své apoštoly. Poslouchej pozorně tuto jeho modlitbu. Poznáváš z jeho vroucích proseb, co mu nejvíce leží na srdci. To je také hlavní důvod, proč se tak poníží, že se chce stát pro tebe pokrmem a nápojem.

Božský Host předkládá svému Otci vroucí prosbu, aby se toto krátké svátostné spojení proměnilo ve vaši trvalou vzájemnou duchovní jednotu, která má nejvyšší možný základ a vzor: **jednotu Otce a Syna**. Proč Ježíš tak touží být s tebou a v tobě? Abys spolu s ním a v něm *měl plnost jeho radosti*. Jde mu o tu radost, pro kterou tě stvořil a o kterou jsi byl oloupen. Všechno, co podstoupil a co ještě podstoupí, má tento jediný cíl: znovuobnovení ztracené radosti.

Připravil tě pro přijetí této radosti tím, že ti *dal své slovo*: zjevil ti Otcovu pravdu, svěřil ti vznešená tajemství, která by ti bez jeho sdělení nikdy ani na mysl nevstoupila. Ale jeho štědrost jde ještě dále. Jeho nejrůznějšími přáními je, abys svěřený poklad *pravdy a radosti* v sobě nejen plně uchovával, ale dále roznášel a rozdával. Proto prosí Pán Otce, aby tě *posvětil pravdou*, to znamená, aby ses *pravdě úplně zasvětil*, aby se jeho pravda stala jediným smyslem tvého života. Nejde totiž jen o její znalost, ale o její dokonalé uskutečnění v lásce a v jednotě se všemi, s nimiž se Pán stejně spojuje jako se svými přáteli. S touto pravdou tě posílá do světa, ale tak, abys zůstal „vyňat“ ze světa a zůstal zasvěcen pravdě: máš oslovit

Velekněžská modlitba

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Aby byli jedno jako já a ty.

svět nikoliv tím, že jsi zajedno se světem, ale tím, že jsi **zajedno s Ježíšem**.

Svět však nesnáší tvoji odlišnost. Proto Pán prosí Otce, aby tě *uchránil od zlého*. Tím zlým je duch světa, který tě odevšad obklopuje. Jen v hluboké jednotě a spojení s Ním však můžeš zůstat ve světě, i když *nejsi ze světa*. Můžeš se plně opřít o Něho: ani On není ze světa, ale přišel na svět, protože jej *Otec poslal*, aby světu zjevil Otcovu pravdu a aby se za svět obětoval. Tato jeho oběť ti dává návod, jak se vypořádat se skutečností, že *svět k tobě pojal nenávisť*, ačkoliv mu máš přinést to, co tak hledá: Ježíšovu radost.

Jak se chránit proti nenávisti světa? Máš k tomu jediný návod: tak jako Ježíš neodplácet nenávisť nenávistí, ale láskou. Láska v jednotě s Ježíšem je jako bezpečná ochranná clona, která je neprůchodná pro zlo, ale zcela otevřená pro dobrotu. Nenávisť světa připraví tvému Pánu a Mistru potupnou smrt. Ale protože ji přijímá a podstupuje s láskou, změní se jeho smrt nakonec v největší vítězství. Tomu, kdo přichází ozbrojen láskou, nemůže svět ublížit. Všechno zlé, co ti může způsobit, se ve spojení s láskou Božího Syna mění v **oběť za záchranu světa**.

Když nám Bůh projevuje takovou lásku, máme se i my navzájem milovat. Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás zůstává. Tak jako za tebe prosí Pán i za tvé bratry a sestry, protože i s nimi je *jedno*, tak jako je *jedno s Otcem*. Ježíš chce být v tvém srdci přítomen nejen pro tebe, ale pro každého, s kým se dnes potkáš, a stejně tak je i pro tebe docela nablízku v tvých bližních. Zapojuje všechny do velké duchovní jednoty a velice mu záleží na tom, aby tato jednotu byla dokonalá. Jednota *lásky a pravdy* se pak stává také jednotou *radosti*, protože nás spojuje navzájem i s Ježíšem stejným poutem, jaké spojuje Syna s Otcem.

Važ si tohoto daru božského sjednocení a společenství, který ti Ježíš nabízí,

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 1,15-17.20-26

Petr se postavil před bratry - bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí - a řekl: „Bratři, muselo se splnit to, co v Písmě předpověděl Duch Svatý skrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatkli Ježíše. Počítal se k nám a měl účast na této naší službě. Stojí totiž v knize Žalmů: ‚Ať jeho dům zpustne, nikdo ať v něm nebydlí‘ a ‚jeho úřad ať dostane jiný‘. Je tedy nutné, aby některý z těch mužů, kteří s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání.“

Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš - příjmení měl Justus - a Matěje. A takto se modlili: „Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přijal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš zradně opustil, aby odešel na místo, kam

Dokončení na str. 8

aby se ti stal blízkou a hmatatelnou oporou i viditelným předmětem tvé lásky. Pro sí o tento dar znovu a znovu, protože ví, že vzhledem k zlobě světa a ďábla i lidské slabosti je v tomto bodu jeho společenství nejzranitelnější. Proto o ni prosí pokaždé, kdykoliv k tobě přichází a sytí tě svým Tělem. Právě v tom je hluboký smysl jeho **darů hostiny a jednoty**. Uvědom si, že pokud dáváš průchod své sebelásce a sebevědomému sobectví, bráníš tím sám svévolně v uskutečnění toho, oč Ježíš s takovou naléhavostí prosí svého Otce.

Pokloň se svému Pánu s hlubokou vděčností. *Jak vysoko je nebe nad zemí, tak veliká je jeho láska k tobě.*⁽¹⁾ Ulož si hluboce do paměti, komu máš děkovat za všechno dobré. Čím bys byl, kdybys neměl tak velkého Velekněze, který se za tebe a přímo v tobě s tak velkou láskou obětuje a s takovou naléhavostí modlí k nebeskému Otci, aby tě *zachoval od zlého!* Připoj se k jeho prosbám, aby jeho láska v tobě byla přivedena k dokonalosti.

Veleb, má duše, Pána a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní.⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ žalm 103; ⁽²⁾ tamtéž

„Služebník Mariin nebude nikdy zavržen!“

Pod titulem „Vznešenosti Marie“ (*Le glorie di Maria*) vydal nepřekonaný apoštol Ježíšův, zakladatel řádu redemptoristů, sv. Alfons z Liguori, svoji velmi čtenou knihu. Vydána v roce 1750, dosáhla v průběhu času 109 italských, 324 francouzských, 57 španělských, 32 anglických, 80 německých a 61 nizozemských vydání. Byla přeložena do dalších 73 jazyků. V době, kdy na mnoha místech udával tón Marii nepřátelský jansenismus a také rozumářské církevnictví, nastoupila svoje vítězné tažení lidová mariánská zbožnost propagovaná sv. Alfonsem. Ta udělala z mnoha vlačných duší zase zbožné křesťany.

Také nevzdělaný pekařský učeň **Klement Maria Hofbauer (1751–1820)** se dal v mladých letech získat pro zbožnost zakladatele redemptoristů a jeho učedníků. Vstoupil do nového řádu a přivedl jej k rozkvětu ve Varšavě (1786–1808) a potom ve Vídni (1808–1820). Jeho členové používali všechny způsoby apoštolátu, Klement Maria Hofbauer přistupoval ke všem společenským vrstvám. Okolo 2000 umírajících připravil sám na poslední cestu do věčnosti. Přitom mohl vždy pozorovat, jaký obzvláštní význam má mariánská zbožnost pro záchranu duší. Nikdy, tak zjistil s úžasem světec, se nikdo za svého života nemodlil nadarmo: „Svatá Maria, pros za nás hříšné nyní i v hodinu naší smrti.“ Také největší hříšníci se obrátili, když měli ještě nějaký živý vztah k Marii. Cožpak neřikali světcí: *Servus Mariae numquam peribit* – Služebník Mariin nebude nikdy zavržen?

A ještě další věc mohl Hofbauer s překvapením zjistit, totiž jak velký význam má modlitba růžence pro obrácení hříšníků.

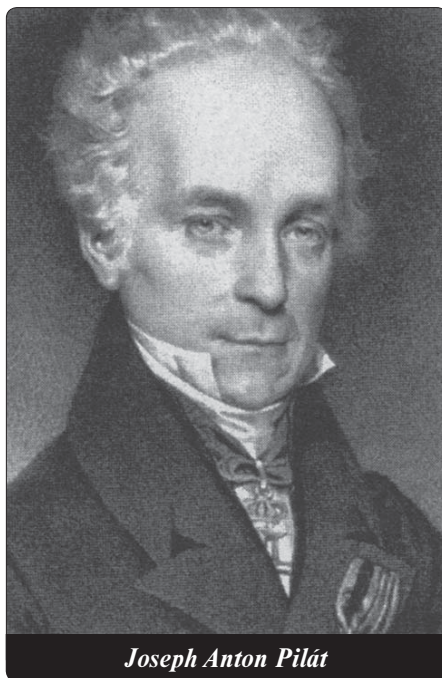
Vzpomínal si: „Když jsem měl na cestě k umírajícímu dostatek času, abych se za hříšníka mohl pomodlit ještě růžencem, pak jsem tu duši získal.“ – Poháněn tímto přesvědčením, neodkládal Hofbauer svůj růžencem z ruky. Dosvědčuje to Benedikta Maria Rizy. Vypráví o jednom nemocném z vídeňského předměstí, který po 17 let odmítal každý kontakt s církví. Hofbauer šel přesto za ním, po cestě se modlil růžencem. Znovu mohl Hofbauer prohlásit:

„Ano, je to dobré, když někdo bydlí venku na předměstí. Protože mám po cestě čas pomodlit se růžencem a nevěděl bych, že se hříšník obrátí, kdybych předtím neměl čas pomodlit se růžencem!“

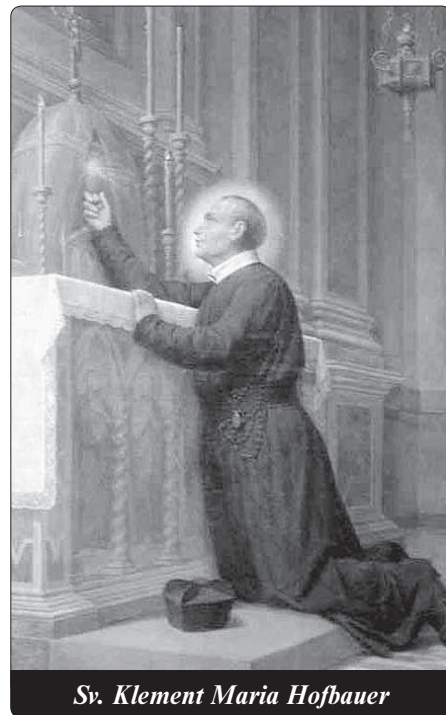
Tuto touhu, zachránit co nejvíce duší, se pokoušel Hofbauer probudit také u všech svých spolupracovníků, ve Varšavě i ve Vídni. V rakouském hlavním městě se vytvořil „Hofbauerův kroužek“. Duší a vůdcem této skupiny se stal Anton Pilát.

Tento křesťan – laik, narozený 20. února 1782 v Augsburgu, nastoupil v roce 1801 jako soukromý tajemník do služby pozdějšího slavného knížete Metternicha. S ním šel do Berlína, kde působil Metternich jako rakouský vyslanec. Když byl ustanoven rakouským vyslancem v Paříži, následoval ho Pilát také tam. A když se Napoleon znepřátelil s Rakouskem, museli se oba, Pilát i Metternich, smířit s „ochrannou vazbou“. Teprve v roce 1809 se mohli vrátit do Vídně.

Od roku 1811 byl Pilát vydavatelem listu „Oesterreichische Beobachter“ a zůstal jím až do roku 1848. Za svoje zásluhy byl Pilát roku 1818 povýšen do šlechtického stavu. Oficiálně bylo nyní jeho jméno: Joseph Anton Edler (šlechtic) von Pilat. Většinu písemných dokladů ale podepisoval jako „vládní rada Joseph von Pilat“.

Joseph Anton Pilát

Sv. Klement Maria Hofbauer

V mládí příznivec svobodného zednářství, po setkání s Klementem Marií Hofbauerem se obrátil v pravověrného křesťana. Dům Pilátův se stal nakonec shromážděním a centrem „Hofbauerova kroužku“. Anton Pilát se stal mluvčím a tajemníkem tohoto kroužku, z kterého vzešlo mnoho podnětů k posílení rakouského křesťanství. Také tehdy existoval určitý druh „nové evangelizace“.

Je známo, že rodina Pilátova se v plném počtu v roce 1815 zúčastnila poutě do Mariazell, při níž poutníky duchovně doprovázel Klement Maria Hofbauer.

Za zmínku stojí také, že rodný bratr tohoto laického křesťana, totiž Johann Pilát, se stal redemptoristou a až do své smrti vykonával pozhnanou činnost v Belgii. A dvě dcery Antona Piláta našly cestu do kláštera a modlily se tam za mnoho záležitostí Rakouska.

Není divu, že Pilátův představený Metternich opakovaně kroutil hlavou nad vyhraněně zbožným postojem svého dříve věrného poddaného. Metternich příležitostně projevoval „útrpný soucit s náboženskou přepjatostí“ Pilátovou. Ale poskytoval mu ochranu. Na druhou stranu však podléhaly Pilátem řízené noviny „Oesterreichische Beobachter“ přísné cenzuře. ▶

► Když ale „březnová bouře“ v roce 1848 vymetla „Metternichův systém“ z Rakouska, skončila také Pilátova veřejná činnost.

Svá poslední léta života strávil nepovšimnut světem a zapomenutý. Často býval viděn v kostele „Maria von den Stiegen“, jak se modlí a rozjímá, až ho Bůh 2. května 1865 povolal k sobě. Přál si ale být pochován na hřbitově poutního kostela Maria Enzersdorf, jižně od Vídně, jako mnoho jiných členů „Hofbauero-va kroužku“.

Jméno Josepha Antona Piláta je sice dnes už skoro zapomenuté, ale žije dále mezi námi v jím složené mariánské písni „Milá Královno, rozpomeň se“. Vydechuje ducha sv. Bernarda z Clairvaux. Zpívají se dvojí vřelá slova podle dvou různých způsobů: Jedna melodie pochází od známého jezuita Franze Xavera Weningera, zasloužilého lidového misionáře v Severní Americe. A druhou melodii složil cisterciácký mnich Albert Zwysig, který musel ve zmatcích „separatistické války“ opustit svoji švýcarskou vlast a našel nový domov v klášteře Mehrerau u Bodamského jezera.

Podle diecéze nebo podle řádu se zpívá tato Josephem Antonem Pilátem složená vroucná mariánská píseň na jednu nebo druhou melodii. Je rozšířena nejenom v německy mluvících oblastech, byla přeložena do většiny kulturních řečí. Zvěstuje nám starou moudrost světců: Služebník Mariin nebude zavržen navěky! – „Aby Maria prosbu nevyslyšela, to nebylo slyšáno, neslyšáno navěky!“

Ano, „Útočiště hříšníků“, „Matka milosrdenství“ byla Matkou světců řádu redemptoristů. Žádná zbožná úvaha o tajemstvích růžence, žádné vroucné „Zdravas, Maria“ nepřijde nadarmo. V hodině smrti bude ještě působit, protože Maria se pak bude za nás přimlouvat. Žádný ctitel Mariin se neobjeví sám před soudným stolcem Ježíšovým, Maria bude při tom. Jako dobrotivá a milosrdná přimluvkyně se nás zastane.

V rozhodující hodině našeho života se ukáže jako Matka, která se stará o náš věčný život. A potom se ukáže, že žádné zbožné pomodlené „Zdravas, Maria“ nebylo zbytečné.

Z Maria heute 5/2014 přeložil -mp-

Maria pomohla

Když se sv. Klement Maria Hofbauer modlil růženec...

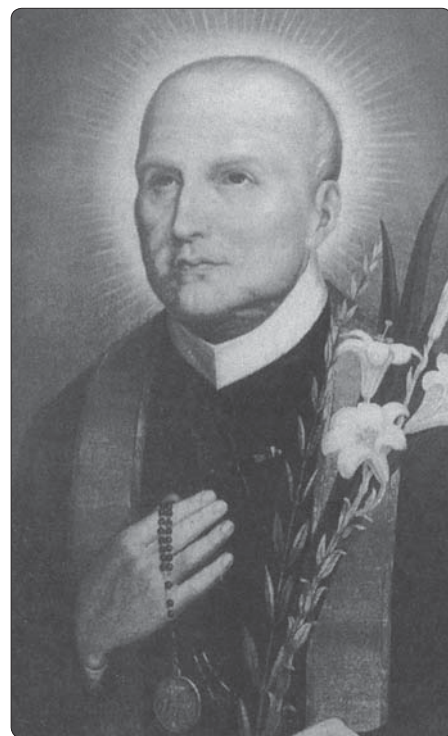
Svatý Klement Maria Hofbauer (liturgická památka 20. května – pozn. red.), apoštol Vídně, byl úzce spřátelen s Piem VII., velkým papežem trpítelem v době Napoleonově. Když byl Pius VII. ještě biskupem v Tivoli, domluvil se s ním jednoho dne mladý Hofbauer a obdržel povolení, že se může v jeho diecézi usadit jako poustevník. Ve vzpomínce na tuto epizodu ve svém životě uchovával Klement Maria Hofbauer svého dobrodince ve zvláštní lásce a úctě. Zvláště měl v úctě růženec, který mu papež daroval. S ním způsobil světec ve Vídni mnoho obrácení.

Tento růženec P. Hofbauer jednou ztratil a byl z toho velmi smutný. Vyzval dokonce sestry kláštera sv. Voršily, aby se modlily za nalezení růžence. Jedna kandidátka jej skutečně našla. Plný radosti světec zvolal: „Tím jsi mě podpořila v obrácení hříšníka, dosáhl jsem jeho obrácení!“

Je znám jenom jediný případ, že se hříšník neobrátil, když ho u smrtelného lože Klement Maria Hofbauer vyzýval. Na cestě k nemocným se modlil vždycky růženec a Bůh dal nemocnému milost obrácení. Mnoho svědků v procesu blahorečení mohlo potvrdit, že P. Hofbauer opakovaně řekl: „Kdybych měl jenom tolik času, abych se mohl pomodlit růženec, už bych jeho duši získal.“ A potom říkal pokaždé plný radosti řeholním sestřím: „Bůh mi daroval zase jednu duši, za kterou jsem obětoval růženec.“

Jeden z jeho bližších přátel (Emmanuel Veith) vypráví: „Mohu uvést jeden případ podle jeho vlastního vyprávění. Jistý ve městě vážený muž, jehož jméno jsem se nemohl dovědět, upadl do smrtelné nemoci a nemohli ho žádným způsobem pohnout k tomu, aby přijal svaté svátosti. Na každého kněze, který se blížil k jeho posteli, křičel odporne kletby. Poté, co už alespoň dvanáct řadových

či světských kněží provedlo neúspěšné pokusy, obrátili se na P. Hofbauera. Vypravoval se už na cestu a modlil se růženec. Uvedli ho do velkého pokoje, u je-

hož dveří seděla v pláči žena a dcery. Na otázku: »Kde je ten nemocný?«, mu ukázali postel, která stála v odlehlem koutě. A P. Hofbauer odpověděl: »To je on? S tím budeme brzy hotovi.« Plný důvěry se blížil k posteli nemocného, našel ho úplně poslušného a vyslechl bez prodlévání jeho zpověď. Vlk se proměnil v beránka.“

Podle knihy Adolfa Innerkoflera „Ein Österreichischer Reformator: Lebensbild des heiligen P. Klemens Maria Hofbauer, des vorzüglichsten Verbreiters der Redemptoristenkongregation.“ Pustet, Regensburg 1910.

Z Maria heute 10/2014 přeložil -mp-

Upozornění redakce: Třetí pokračování mystického díla ctihodného otce Michaela od sv. Augustina *Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii* otiskneme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Vzývání Matky Boží v měsíci květnu

Tvé tělo, Matko Boží, se stalo stolem, na němž spočívá nebeský chléb. Kdo z něho jí, nezhyne navěky. – Smiř nás se svým Synem!

Ty jsi byla hodna nést ve svém klíně samého Boha. Boží Nevěsto a Panno, nepřestávej Boha prosit! – Doporuč nás svému Synu!

Nemáme odvalu otevřít svá ústa pro velký počet svých hříchů. Pros za nás, Panno, Matko Boží, u svého Syna! – Dopravod' nás ke svému Synu!

Mnoho zmohou u dobrého Pána modlitby jeho Matky. Nejčistší, nezamítej prosby hříšníků! – Smiř nás se svým Synem!

Protože slitovně nám pomůže ten, který také za nás trpěl, – doporuč nás svému Synu!

Panno, Ty jsi jako Boží Matka útočištěm všech čistých duší a všech, kdo se k Tobě obrazení! – Představ nás svému Synu!

Tebe stvořil Stvořitel nebe a země bez poskvrny. U Tebe bydlet se uvolil. Proto Tě pozdravujeme jako pilíř panenskosti. – Smiř nás se svým Synem!

Sviť, sviť, nový Jeruzaléme! Tebe rozzáří sláva Pánova. Plesej a těš se dnes, Sione. – Doporuč nás svému Synu!

Ty ale sviť, čistá Boží Matko, v záři zmrtvýchvstalého Syna! – Představ nás svému Synu!

Nejkrásnější Královno milosrdenství. Pozdravuji důstojný chrám Tvého těla. V něm můj Bůh odpočíval. – Pomoz nám, Maria, dcero věčného Otce!

Nekrásnější Královno milosrdenství, pozdravuji Tvoje panenské srdce. Zůstalo úplně čisté od poskvrny hříchu. – Pomoz nám, Nevěsto a Matko věčného Slova!

Nejkrásnější Královno milosrdenství, pozdravuji Tvoji nejslechetnější duši, vyzdobenou vzácnými dary všech milostí a ctností. – Pomoz nám, Maria, chráme Ducha Svatého!

Maria, Ty jsi od přirozenosti krásnější než cherubové a serafové a ostatní zástup andělů. Ani pozemské ani nebeské jazyky nestačí, aby Tě zvelebily, ani ty andělské. – Zastaň se nás, naše Prostřednice!

Ty jsi uvedla v úžas zástupy andělů. Jaký úžasný div pro nebesa! Pán andělů se stal dítětem Panny. – Přimlouvej se za nás, naše Prostřednice!

Andělé kdysi obvinili Evu. Teď obklopují s poctami Marii, protože znovu zvedla padlou Evu! – Pros za nás, naše Prostřednice!

Zdroj: Modlitební kniha a zpěvník biskupství Limburg, Frankfurt am Main 1957.

Z IK-Nachrichten 5/2014 přeložil -mp-

Pozdrav nejblahoslavenější Panně Marii

P. Paul von Moll (1824–1896)

P. Paul von Moll¹ ujišťoval jednoho přítele, že ti, kteří se modlí následující pozdrav Marii (litanii), mohou doufat ve zvláštní požehnání blahoslavené Panny. Při předávání této modlitby řekl P. Paul jednomu bohabojnému člověku: „Jak krásný je tento pozdrav! Modlete se ho každé ráno hned po znamení kříže. Matka Boží vám potom bude žehnat z nebe. Kéž byste se o tom přesvědčil na vlastní oči! Nejblahoslavenější Panna vás odmění svým požehnáním. Tím jsem si jistý.“

Dále řekl tento zbožný služebník Boží: „Není možné se modlit tento pozdrav k Marii za obrácení nějakého hříšníka, aniž bychom nebyli vyslyšeni.“

* * *

Pozdravuji Tě, Maria, dcero Boha Otce.
Pozdravuji Tě, Maria, matko Boha Syna.
Pozdravuji Tě, Maria, nevěsto Ducha Svatého.
Pozdravuji Tě, Maria, chráme Nejsvětější Trojice.
Pozdravuji Tě, Maria, čistá lilie vznešené Trojice.
Pozdravuji Tě, Maria, příjemná růže nebeského dvora.
Pozdravuji Tě, Maria, Panno plná dobroty a pokory,
od níž si přál Král nebes být zrozen a živen.
Pozdravuji Tě, Maria, Panno všech panen.
Pozdravuji Tě, Maria, Královno mučedníků,
jejíž srdce bylo probodeno utrpením.
Pozdravuji Tě, Maria, paní a vládkyně,
které je dána všechna moc v nebi i na zemi.
Pozdravuji Tě, Maria, Královno mého srdce,
moje sladkosti a naděje.
Pozdravuji Tě, Maria, nejlaskavější Matko.
Pozdravuji Tě, Maria, Matko podivuhodná.
Pozdravuji Tě, Maria, Matko čisté lásky.
Pozdravuji Tě, Maria, bez dědičného hříchu počatá.
Pozdravuji Tě, Maria, plná milosti, Pán je s Tebou,
požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný
je plod života Tvého.
Požehnaný buď Tvůj ženich, svatý Josef.
Požehnaný buď Tvůj otec, svatý Jáchym.
Požehnaná buď Tvá matka, svatá Anna.
Požehnaný buď Tvůj anděl, svatý Gabriel.
Požehnaný buď věčný Otec, který Tě vyvolil.
Požehnaný buď Tvůj Syn, který Tě miloval.
Požehnaný buď Svatý Duch, který se s Tebou zasnoubil.
Kéž všichni, kdo Tě milují, Tobě žehnají!
Ó blahoslavená Panno, požehnej nás všechny jménem
svého milovaného Syna.
Amen.

Z němčiny přeložil -mp-

¹ Tohoto belgického benediktina jsme představili ve Světle č. 8/2015.

Eucharistie - Na cestě do Emauz (7)

„Vrátili se do Jeruzaléma“

„Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma.“ (Lk 24,33)

Vyplatí se přemýšlet o tom, proč emauzští učedníci šli celou tu dlouhou cestu zpátky do Jeruzaléma.

Evangelista Lukáš začíná svou zprávu o událostech v Emauzích touto větou: „Ještě ten den (miněna je velikonoční neděle) se ubírali dva z nich do vesnice, zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů.“ Lukáš zmiňuje vzdálenost s nějakým úmyslem. 60 honů je asi 12 kilometrů. Po příchodu do cíle zvali učedníci Pána ke stolu slovy: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“ Ježíš vstoupil do domu v pokročilou hodinu, pak následovala večeře, při které teprve učedníci poznali Pána. Mezitím se už setmělo. Únavu z tříhodinového pěšáckého putování jistě cítili v nohou. Nyní se rozhodli tuto cestu absolvovat v opačném směru ještě jednou. Nepřemýšleli, jak by mohla být tato cesta v noci nebezpečná. Co je hnalo zpátky do Jeruzaléma? Proč nemohli vydržet ani o chvíli déle?

První, co je hnalo, byla radost. Říká se o dětech, že si velikou radost nemůžou nechat pro sebe. Hned najdou někoho, komu budou o svém štěstí vyprávět, i kdyby to byl cizí člověk. Když dostanou dárek, ze kterého mají radost, hned se s ním chlubí každému, koho potkají, rodičům, sourozencům, přátelům, spolužákům... Dospělí bývají zdrženlivější, neradi ukazují své pocity. Pokud je potká neočekávaná velká radost, musí se někomu svěřit. Možná to nenechají vyhlásit rozhlasem, ale přátelé se o tom dozvědí. Sdělená radost je dvojitá radost, říká přísloví.

ZBRASLAVSKÁ MADONA (Praha 1350–1360) je středověká desková malba umístěná v Anežském klášteře Národní galerie v Praze. Jedná se o jeden z nejproslulejších mariánských obrazů v Čechách, určený původně pro kostel cisterciáckého kláštera na Zbraslavi, kde byli pochováni čeští králové z rodu Přemyslovců. Prsten na ruce Madony poukazuje na mystické zasnoubení Krista a Panny Marie, symbolizující církev. Panuje domněnka, že obraz nechal zhotovit samotný Karel IV. Madoně Zbraslavské byla zasvěcena 43. kaple Svaté cesty z Prahy do Staré Boleslavi, která byla založena jezuiti v letech 1674–1690.

Obrovská radost, kterou měli ze setkání s Kristem, byla poznávacím znamením prvních křesťanů a také hybnou silou jejich misijního působení. Ježíšova radostná zvěst – evangelium – byla zprostředkována s velkou radostí. Kdo by nebyl šťastný, když potká šťastného člověka?

Není podivuhodné, že křesťanství se rozšířilo nejrychleji v době, kdy ještě neexistovaly tištěné Bible, katechismy ani vyučování náboženství na školách?

Co je v Novém zákoně zaznamenáno – lépe řečeno, co bylo až později zapsáno, to první křesťané slyšeli při bohoslužbách. Kolik Židů se obrátilo, protože slyšeli třeba jen jediné kázání, které pronesl svatý Pavel v synagoze v sobotu při židovské bohoslužbě!

První křesťané neměli v první, v druhé ani ve třetí generaci žádný psaný Nový zákon v našem slova smyslu. Nejstarší částí Nového zákona je list Efezanům. Vznikl kolem roku 52 po Kristu. Nejmladší částí je Zjevení sv. Jana – Apokalypsa, které vzniklo kolem roku 100 po Kristu. Čtyři evangelia jsou mladší než většina Pavlových dopisů. Proč o tom všem mluvím? Nechci vám dávat přednášku z biblistiky, ale chci jen poukázat na určité okolnosti, které i v naší době mohou být důležité – lépe řečeno, musí být důležité.

Stručně řečeno: v apoštolské církvi bylo málo teologie, zato hodně radosti. Dnes máme hodně teologie, zato málo radosti. Radost emauzských učedníků, která je nemohla udržet na jednom místě, nebyla jen motorem hlásání křesťanství, ale sama byla formou zvěstování.

Pohánění radostí museli učedníci vyrazit z malého prostoru jejich domu a spěchat do velkého města, kde bylo hodně lidí, kterým chtěli tu radostnou zprávu ří-

ci. Jeruzalém byl centrem.

Tato radost byla téměř stejná jako radost „hořícího srdce“, které v sobě objevili emauzští učedníci: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Na co si my, dnešní křesťané, nejčastěji stěžujeme a co nám nejčastěji předhazuje okolní svět, je nedostatek radosti. Věříme ve vykoupění, ale není to na nás vidět. Samozřejmě existují výjimky a není jich málo. Když někde vystoupí člověk a vyzáruje z něj radost, přitahuje k sobě ostatní. Vzpomeňme si třeba na Matku Terezu. Mělo by to být naopak: smutní křesťané by měli být výjimkou!

V kostelích a kláštorech je mnoho pravidel a jsou nutná. Všechna by nám měla umožnit přístup k evangelium. Ale pokud se stanou svěřací kazajkou, která sešněrovává radost, je někde „zakopaný pes“. Problém není na straně předpisů, ale na straně těch, kteří je dodržují, ale už nerozumí jejich smyslu. Ježíš na cestě do Emauz odhaloval učedníkům smysl Písma a tím jim zapálil srdce. Smyslem radostné zprávy je přinést radost tomu, kdo ji slyší.

Mohli bychom přestat vydávat reklamní letáky, chytře vymyšlené prospekty, kterými my kněží chceme získat nová kněžská a řeholní povolání, kdybychom se dokázali rozdělit o velikonoční radost emauzských učedníků. Kdybychom se v našich farnostech víc radovali než diskutovali. Radost, která v prvotní církvi způsobila hromadná obrácení, by v naší době způsobila hromadná povolání. O tom jsem přesvědčen!

„Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy“

„Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy.“ (Lk 24,33)

Po událostech na cestě do Emauz a v Emauzích nedokáží učedníci být sami. Nechtějí si nechat pro sebe to, co zažili. Instinktivně cítí, že setkání se Zmrtvýchvstalým není jejich soukromá záležitost,

► neměla by zůstat mezi šesti očima. To, co se stalo v Emauzích, nebylo určeno jen pro ty dva učedníky, ale pro celou církev.

Učedníci proto odešli na místo, kde se tehdejší církev scházela. Vrátili se do Jeruzaléma a vešli do domu, kde se zdržovalo jedenáct apoštolů. Jedenáct jich bylo proto, že Jidáš, zrádce, už s nimi nebyl. Mohli bychom to také vyjádřit jinak: emauzští učedníci se setkali s prvním papežem a prvními biskupy. To byla tehdy celá církev, ačkoliv vlastní den založení církve byl až o Letnicích. Můžeme také mluvit o prvním koncilu, který se sešel v Jeruzalémě, ačkoliv první oficiální koncil, zvaný apoštolský, se konal teprve později. Okruh osob, které se zde sešly, byl vlastně shromážděním celé církve na jednom místě. Petr, deset apoštolů a ostatní učedníci – to byl papež, biskupové a laici.

Emauzští učedníci přinesli tomuto shromáždění velikonoční poselství. Ježíš žije, Ježíš vstal z mrtvých, Ježíš se nám ukázal. Jak víme, přišli s touto zprávou poněkud pozdě. Apoštolové v Jeruzalémě už věděli, že Pán vstal z mrtvých. „Ti řekli: Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ (Lk 24,34)

Samozřejmě si musíme být vědomi, že Šimon a apoštolové nebyli ti, kteří potkali

Pána jako první. Jiné osoby byly již před nimi svědky zmrtyvýchvstání, oněmi osobami byly ženy. Předtím, než apoštolové uviděli Pána osobně, museli uvěřit těmto svědectvím. Víme, že to pro ně nebylo lehké. Na to hned můžeme navázat úvahou: svědectví laiků je nejen pro církev, ale i pro pastýře nutnosti.

Můžeme si církev představit jako pyramidu. Základnu této pyramidy tvoří věřící laici. Jsou základnou, protože už jen z hlediska počtu tvoří v církvi většinu. Pyramida se směrem vzhůru zužuje. Následují kněží, biskupové a špičku tvoří papež. Bez tohoto vrcholu by pyramida nebyla pyramidou, ale jen torzem.

Když vezmeme v úvahu, co Ježíš řekl u Césareje, musíme tento obraz poopravit. Ježíš řekl Petrovi: „Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou.“ (Mt 16,18)

Ježíš zachoval pyramidu, ale převrátil ji na špičku. Petr – Skála nese celou tíhu. Papež nese tíhu celé církve. Základna na něj vyvíjí velký tlak, ale základem není spodní část, ale špička.

Tomuto obrazu musíme správně rozumět. V politickém životě je demokracie ideálním společenstvím. Demokracie sice není úplně dokonalý systém, ale žádný lepší nemáme. Takto to vyjádřil anglický

premiér W. Churchill. Demokraticky dosažená rozhodnutí bývají těžkopádná. Také v demokracii se menšina musí podřídit většině. Často se velmi silná menšina musí podvolit většině – často třeba jen o jeden hlas silnější. Nemělo by nás překvapovat, že v církvi, kterou založil Ježíš Kristus, pochází všechna moc od Boha. Vždyť Ježíš před rozesláním apoštolů vyhlásil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy...“ (Mt 28,18-19)

Často je výhodou, když nerozhoduje větší množství lidí, ale jediná osobnost, která má autoritu. Mnohohlavé výbory se velmi často neshodnou, dojdou jen k polovičatým kompromisům, vynechají některá rozhodnutí. Když se v demokracii musí podrobit menšina většině, tak nás nemůže udivit, že se pak většina musí podrobit Bohu. Rozhodnutí papeže, na jehož straně je Duch Svatý, jsou spolehlivější než většinová rozhodnutí parlamentu, který není nositelem Božího zaslíbení. Petrovi Ježíš řekl: „Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ (Mt 16,19) Bůh a papež, Bůh a biskupové, Bůh a celá církev – to je absolutní většina, která má vždy pravdu. Kdo se od této pravdy odkloní, nemá pravdu na své straně.

Církev nemůže bez laiků splnit svoje poslání. Klerikové – tedy papež a kněží už pro svůj počet nejsou schopni „jít ke všem lidem a získat za učedníky všechny národy“. Každý pokřtěný, a to i ženy, které si často stěžují, že nejsou v církvi brány vážně, má ve svém okolí víc příležitostí být apoštolsky činný, než dokáže zvládnout. Často je zde také ve hře lenost a pohodlnost – nechtějí brát vážně tyto možnosti.

Emauzští učedníci nám ukazují cestu.

(Pokračování)

Z knihy Leo Kuchař: Eucharistie. Mosaiksteine und Blitzlichter. Eucharistischer Gebetskreis, o. J. Wien 1981.

Přeložil -vm-

Poznámka překladatele:

Citáty z Nového zákona jsou podle liturgického překladu, citáty ze Starého zákona podle ČEP.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

patřil.“ Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

2. čtení - 1 Jan 4,11-16

Milování, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespáčil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že jsme od něho dostali jeho Ducha. My jsme očití svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako Spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My jsme poznali lásku, jakou má Bůh k nám, a uvěřili jsme v ni. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

Evangelium - Jan 17,11b-19

Ježíš pozdvihl oči k nebi a modlil se: „Otcče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve tvém jménu, které jsi mi dal. Chráníl jsem je, a nikdo z nich nezahynul kromě toho, který propadl záhubě, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě ve světě, aby měli v sobě plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou: tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcují, aby i oni byli posvěceni v pravdě.“

O Janu Husovi a husitství (6)

Sumírajícím králem Václavem odcházela i politická stabilita a česká státnost, které si vážili v celé Evropě. Čechy se staly územím bez krále, i když nástupnictví připadalo římskému králi Zikmundovi. To již však kostnická jiskra přelétla a zapálila dříve požehnanou českou zemi. Václav odcházela ze světa v okamžiku, kdy jeho panovnická autorita byla nejvýš potřebná, aby se postavila do čela obrany království proti organizovaným husitským revolucionářům, kdy se podstatná část šlechtických elit odklání od katolické církve a s přesvědčením, že tuto církev nezraňuje, se shromažďovala ve straně podobojí. Dne 16. srpna 1419 dotlouklo srdce českého katolického krále – jehož vinou odešel ze světa sv. Jan Nepomucký –, panovníka z lucemburské dynastie, který je pro naše dějiny povážlivým příkladem nerozhodnosti. Příliš pozdě přikročil k potlačení bludařů. Ti zatím v české společnosti převážili. A král s hrůzou zjišťoval, jak se mu země i lid odcizují. Když odešel na věčnost, davy kacířů vedené zručnými manipulátory byly puštěny ze řetězu naplno, již necítily žádnou vnější autoritu, které by se musely podřizovat a ukáňovat se ne podle svých, ale podle obecně platných pravidel. Zikmundovi, jemuž přičítaly Husovu smrt, status autority nepřiznávaly.

Hierarchicky uspořádaná feudální stavovská společnost ztratila v králi významnou pojistku proti svévoli šlechty i bludařských vůdců vnořivších se z lidových mas. Jako by bez krále bylo všechno povoleno. Jistou spojeneckou nadějí pro katolíky, upínající logicky své zraky k Zikmundovi, zůstala do budoucna umírněná kališnická strana.

Zatím se však kláštery stávaly prvními obětmi revolučního lidového nadšení. Po blouzněné masy si vsugerovaly, že zničením stávajícího duchovního řádu a jeho hmotného vyjádření postaví lepší svět, skutečnou Boží obec na zemi. Katoličtí kněží byli vyháněni z chrámů, které připadly novému kultu. Docházelo tak k porušení narovnaní, kterého bylo 9. února 1419 dosaženo Zikmundovou intervencí. Znepřátelené strany se chystaly ke kon-

frontaci. Lidové, často nevyzpytatelné hnutí bylo trvale významným faktorem stávajícího vývoje. Pokračovaly jeho poutě na hory a modlitby a kázání na těchto místech tak, jak se začátkem přelomového roku 1419 objevily coby reakce na nemožnost hlásat husitství ve většině kostelů.

Čeští katoličtí páni jednali s králem Zikmundem o podmínkách jeho nástupu na český trůn. V dobré víře usilovali o co možná nejrychlejší nastolení panovníka, od něhož si slibovali nápravu poměrů v pozvolna se rozvracející zemi, návrat práva a svobody církve. Zikmund byl následníkem českého trůnu, a proto se zcela správně a logicky hlásil o své panovnické právo v českých zemích.

V předtuše budoucího boje se koncem září 1419 Praha naplnila množstvím husitského, bojovně naladěného lidu z venkova. V důsledku hromadícího se napětí a radikálních projevů husitských revolucionářů docházelo k neshodám mezi husitskou levicí a konzervativními mistry v čele s Janem z Jesenice. Ti odmítali akceptovat radikální myšlenky a činy lidových mas a jejich vůdců.

Nepomohla snaha mistrů uklidnit shromážděné ozbrojené davy. Situace se stala neudržitelnou, až 4. listopadu vyvrcholila střetem mezi královskou armádou na Pražském hradě a husitským vojskem, jemuž se rychle dostalo posil z venkova. Nebylo v královských silách revoltu potlačit. Pod vedením Mikuláše z Husi si husité vymohli výhodné příměří. Přímým vedoucím aktérem pražských událostí je také Jan Žižka. Část ozbrojených houfů ho následuje do Plzně, která se má stát hlavním západočeským útočištěm husitů. Tento primát však v budoucnu ztratí a stane se naopak obrannou baštou západočeských katolíků.

Krajně revoluční a chiliastickou podobu získalo v tu dobu husitské hnutí na jihu Čech. Zkraje roku 1420 se jeho přívrženci zmocnili Ústí nad Lužnicí. Modlitební shromáždění za duchovní obrodu církve a společnosti se přeměnila v organizaci požadující vojenské vystoupení. Jihočeští zástupci se obrátili na pražské mistry, uznávané autority, jež v nedávné minulosti trpěly příkoří pro kalich, s dota-

zem, zda na obranu Božího zákona mohou bojovat ozbrojenou mocí. Mistři si byli vědomi váhy svého výroku, a proto se snažili o jistou zdrženlivost. Přesto však dali kladnou odpověď. V tu dobu se univerzitní mistři ještě těšili respektu u krajní levice husitského hnutí.

Dne 17. března 1420 byla ve slezské Vratislavi vyhlášena křížová výprava proti Čechům. Plzeň se zbavila husitů a ti spolu s Žižkou odešli na český jih, který sliboval rozkvět hnutí. Dne 25. března Žižka vyhrál nad katolickými vojsky v bitvě u jihočeské Sudoměře. Pět dní nato povzbuzení husité spálili Ústí nad Lužnicí a založili si novou obec Tábor, o které historiografie hovoří také jako o společnosti spotřebního komunismu. Táborité úspěšně vojensky vystoupili proti jihočeské šlechtě, a tím upevnili svou pozici v kraji. Současně se v Hradci Králové ustavilo tamní východočeské orebitské bratrstvo.

Na některých místech katolíci proti husitům vystupovali nelítostně. Známý je příklad kutnohorských Němců, kteří za chycené husity zaplatili a poté je svrhli do důlních šachet. Hlavní ohrožení husitského hnutí nyní nepředstavovali domácí katoličtí páni, nýbrž křížáci, kteří již začali tvrdě pronásledovat přívržence kalicha. Dne 15. května 1420 jednala kališnická Praha s králem Zikmundem. Ten si byl jist vítězstvím a po předchozích zkušnostech s husity odmítl jednat o smíru. Pražané, kteří rozhodně nepředstavovali onu obávanou část husitského hnutí, se ocitli v krajní nouzi a požádali o pomoc vojensky zdatné tábority. Zástupci husitských měst i tábořský polní lid se scházeli na výzvu do Prahy. Blížícím se křížákům chtěl odlehčit mocný jihočeský katolický pán Oldřich z Rožmberka, který oblehl Tábor s úmyslem jej dobýt. Na pomoc oblehaným přispěchal z Prahy Mikuláš z Husi, který se svým vojskem Rožmberské odrazil.

V Praze vzaly události rychlý spád. V červnu oblehli křížáci Prahu. V dalším měsíci pražané ve shodě s tábority vyhlásili čtyři pražské artikuly, de facto

► svůj politický a náboženský program, který měl dosáhnout obnovy církve i společnosti. Autorství článků bývá připisováno Jakoubkovi ze Stříbra. Konečnou autoritou ve formulaci textu byla teologická fakulta pražské univerzity. Na textu se shodli jak husitští radikálové, tak umírnění utrakvisté. Obě strany se v letních měsících rovněž spojily k obraně města. Tento ideový soulad byl jistě způsoben i blízkým nekompromisním nepřitelem, který ohrožoval samu existenci husitského hnutí, s kterým nechtěl déle diskutovat. Dne 14. července byla Zikmundova vojska poražena na vrchu Vítkově a tím byl zmařen plán ovládnout Prahu. Král Zikmund se sice 28. července nechal ve svatovítské katedrále arcibiskupem Konrádem z Vechty korunovat na českého krále, leč tato slavnost měla zvláštní příchuť. Zatímco arcibiskup vsazoval novému českému králi na hlavu korunu, níže pod hradem nepřemožené husitské město prohlašovalo korunovaci za neplatnou pro nesouhlas Čechů. Král se po korunovaci odebral z neisté Prahy do Kutné Hory. Předtím rozpustil své velké vojsko, čímž se křížová výprava rozpadla. Odcházející bojovníci kříže na Zikmundovu adresu troušili poznámky o tom, že nový český král přeje kacířům. Pražané si rozpuštění vojska vyložili jako královu slabost a vzrostlo jim výrazně sebevědomí. Na důkaz nesouhlasu se Zikmundovou korunovaci, jež nebyla smluvena s českými pány, začali pražané jednat o vlastním, polském kandidátovi na český trůn. Zikmund konal v časové nouzi. Byl donucen vyjednávat,

neboť silové řešení se ukázalo jako neúčinné. Pány obou vyznání si hodlal získat na svou stranu tím, že jim dával v zástavu církevní i královské statky.

Uvedený husitský program, nazývaný čtyři pražské artikuly, obsahoval požadavek na: 1. svobodné hlásání Božího slova kněžími; 2. podávání Nejsvětější svátosti oltářní všem věřícím pod způsobou Těla a Krve Páně; 3. zákaz světského panování kněží a jejich návrat k původní apoštolské skromnosti; 4. právo trestat smrtelné hříchy proti Božímu zákonu u všech stavů.

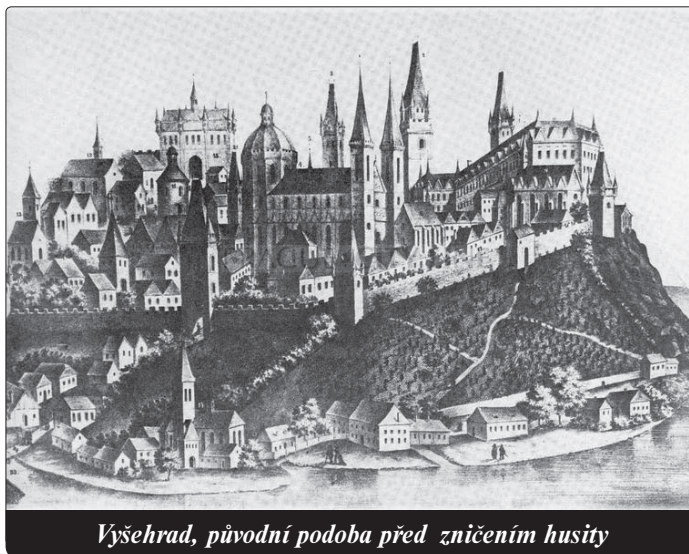
Krátce po vítězném míru došlo mezi pražskými kališníky a tábority ke sporům kvůli radikálním táboritským požadavkům. V debatách proti sobě stáli radikální táborští kněží a pražští univerzitní mistři. Dne 10. srpna 1420 na sebe varovně upozornili táborité a jejich pražští spojenci, kteří pod vedením kněze Korandy přitáhli ke Zbraslavi, ke starodávnému cisterciáckému klášteru s královskou hrobkou. Mniši kvapem prchali. Jen čtyři byli chyceni a poté, co odmítli zradit katolickou víru, byli uvrženi do plamenů. Přívrženci kališcha klášter zdemolovali, vyjedli a vypili všechny zásoby, pobrali cennosti. Z hrobky vytáhli dosud výrazně neporušené tělo krále Václava IV., položili je na oltář, na hlavu mu vsadili korunu ze sena a do úst nebožtíkovi lili pivo – za života prý s nimi také rád popíjel. Za jeho někdejší shovívavost vůči viklefským výstřelkům mu nyní čeští viklefisté – husité odplatili. Svě dílo korunovali revolucionáři zapálením tohoto posvátného místa. Zneuctěné královo tělo, jež nemělo ani po smrti klid, bylo věrnými poddanými přeneseno do katedrály sv. Víta.

Neslýchané barbarství polních houfů dolehlo až k uším pražanů. Když si táborité usmysleli zopakovat drancování a zabijení, tentokrát na staroměstském minoritském klášteře a kostele sv. Jakuba, zahradili jim cestu řeznicí se sekyrami z blízkých masných krámů, kteří by divoké venkovany dovedli rázně poučit. Stavby byly ušetřeny za cenu, že se ve válečném čase staly vojenských skladistům, a mešní kovové nádoby byly roztaaveny a z takto získaného kovu byly raže-

ny mince. Táborité budili brzo pohoršení různými násilnostmi páchanými na pražském obyvatelstvu ve jménu husitského Božího zákona (např. strhávání ozdob a závoň ženám na ulicích apod.). Proti této, mnohdy úsměvné sektářské horlivosti museli zakročít nakonec hejtmani. Mnohem zásadnější byly rozpory mezi kněžími obou stran. Spojenectví se ukázalo být oboustranně výhodným pouze v čase obecného ohrožení během křížácké výpravy proti Praze. Jakmile nebezpečí pominulo, bylo lepší obě společenství uctivě oddělit a zachovat tak prostor pro další možné budoucí spojenectví.

Hejtman Jan Žižka odešel s vojskem 22. srpna 1420 z Prahy, aby v jižních Čechách bojoval proti Rožmberkům a dalším pánům. Když Prachatice opět ovládli katolíci a upálili několik husitů, Žižka dobyl město zpátky a své spolubratry krutě pomstil. Rozkázal povraždit všechny obyvatele bez ohledu na věk či pohlaví. V Bystřici, Lomnici a ve Vodňanech husité pokračovali v prolévání krve, byvše přitom povzbuzováni svými ideologickými vůdci – táboritskými kněžími, kteří se sami neštítali násilných činů. Je pravda, že šlo často o odplatu za násilí spáchané katolíky na vyznavačích Husova učení. V tomto případě však šlo většinou o trest nad kacíři podle tehdejšího zákona. A katolíci nebyli těmi, kdo povstal proti legitimní královské moci a katolické církvi, nebyli zemskými škůdci ani hlasateli bludů, kteří podléhali přísným trestům. Věřící spojení s papežským Římem nebyli ani heretici, ani zrádci svého krále. Naopak, představovali pokračovatele Karlova díla a zůstá-

váli v duchovní jednotě s tímto katolickým a vpravdě českým panovníkem. Češi, kteří se přidrželi staré víry, byli také spojenci okolního pravověrně křesťanského světa. Svědčili o tom, že celé Čechy nejsou odpadlické. Násilí, kterému byli vystaveni ze strany husitských kacířů, bylo nespravedlností a pro tisíce českých katolíků znamenalo mučednickou korunu. Tito krajané mučedníci, naši vlastní lidé – tj. vlastenci, jsou našimi přímluvci u Božího trůnu. Ani z historického hlediska nelze samozřejmě obhajovat násilí při

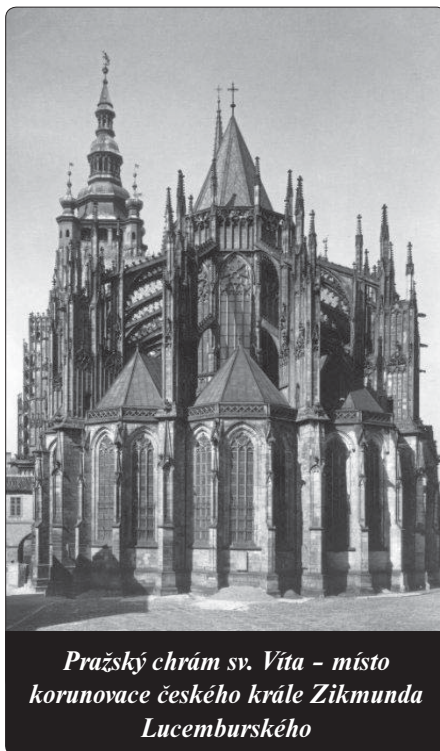

Vyšehrad, původní podoba před zničením husity

► řešení náboženských a národnostních rozepří a různic. S odstupem stovek let bychom tehdejší stranám jistě přáli, aby ke shodě a míru dospěly rytířsky ctnostným jednáním a k oboustranné spokojenosti narovnaly své spory. Bohužel však dějiny kráčely jinou cestou.

Žižka si do řady válečných triumfů připsal 12. října 1420 vítězství nad rožmberskými vojsky a jejich spojenci u Panského Boru. Později se zmocnil rožmberského hradu Příběnice. Husitská náboženská obec získala v této budovatelské a zároveň vojensky úspěšné době pevné obrysy, když došlo k volbě Mikuláše Biskupce z Pelhřimova tábořským biskupem. Zřízením paralelní církevní obce táborité dali najevo, že se oddělují nejen duchovně, ale také institucionálně od struktur římské církve.

Pražané se mezitím rozhodli ovládnout Vyšehrad, který byl obsazen vojenskou posádkou loajální králi. Zikmund přispěchal vyhladovělé vyšehradské posádce na pomoc s 20 000 především jízdních vojáků. Vyšehradští ozbrojenci neměli sil zapojit se do bojů, a tak jen z hradeb pozorovali porážku Zikmundova vojska, který ztratil mezi 500 padlých také vý-

Pražský chrám sv. Víta – místo korunovace českého krále Zikmunda Lucemburského

znamné české a moravské pány, kališníka a moravského hejtmana Jindřicha Kravaře z Plumlova nebo katolíka Petra Konopištského ze Šternberka. Ztráty pražanů činily pouze 30 mrtvých. Po Zikmundo-

vě návratu do Kutné Hory Vyšehradští otevřeli pražanům brány, načež nastalo, analogicky k předchozím případům, boření a ničení královského paláce a zdejších kostelů. Jako němý svědek někdejší slávy přežila kruhová kaple sv. Martina.

Válečné štěstí se klonilo na husitskou stranu, což mělo za následek, že se čeští šlechtici pod obojí začali odklánět od spolenectví s českým králem Zikmundem a posilovali pražskou kališnickou stranu. To mělo dalekosáhlé následky. Pražané totiž usilovali o alternativní obsazení českého trůnu obecně přijatelným panovníkem. Spolu s tábority dobývali pražané katolická města a zaváděli v nich nové pořádky, přičemž radní se povinně hlásili ke čtyřem artikulům. Pražané nutili tato města, aby královskou svrchovanost přiznala právě pražské straně. Pražané tak de facto suplovali královskou moc, respektive si ji pro sebe svévolně uzurpovali. Tím docházelo ke zřeknutí se krále Zikmunda a k budování paralelní státní struktury, českého husitského království, které na svého krále teprve čekalo a ve zralý čas si ho zemské elity hodlaly zvolit.

(Pokračování)

Rodina: Manželství - pokračování ze str. 2

emancipace ženy. Ani tento argument však neplatí, je falešný a nepravdivý. Je výrazem mužského šovinismu, který chce nad ženou neustále panovat. Děláme ostudu jako Adam, když se jej zeptal Bůh: „Proč jsi jedl plody z toho stromu?“, a on odpověděl: „Žena mi dala jíst. Žena je tedy vinná...“ Ubohá žena! Musíme ženy bránit!

Ve skutečnosti takřka všichni muži i ženy chtějí stabilní citovou jistotu, solidní manželství a šťastnou rodinu. Rodina je na vrcholu oblíbenosti mezi mladými lidmi, ale ze strachu, že se spletou, mnozí na ni ani nepomýšlí, a přestože jsou křesťané, neuvažují o svátostném manželství, jedinečné a neopakovatelné smlouvě, která se stává svědectvím víry. Snad právě tento strach ze selhání je tou největší překážkou přijetí slov Krista, který přislubuje milost manželskému spojení a rodině.

Nejpřesvědčivějším svědectvím o požeňnání křesťanského manželství je dobrý

život křesťanských manželů a rodiny. Není lepšího způsobu vyjádření krásy této svátosti! Bohem posvěcené manželství chrání onen svazek muže a ženy, který Bůh požeňnal již na počátku stvoření, a je zdrojem pokoje a dobra po celý manželský a rodinný život. Tato velká důstojnost svazku muže a ženy v prvních dobách křesťanství vedla například k odstranění nešvaru, který byl tehdy považován za zcela normální, totiž práva manželů rozejít se s manželkou, a to z pohnutek naprosto lichých a ponižujících. Evangelium rodiny, evangelium, které právě tuto svátost zvěstuje, překonalo tuto zavedenou kulturu rozvodu.

Křesťanský zárodek radikální rovnosti manželů musí dnes přinést nové plody. Svědectví o sociální důstojnosti manželství se stane přesvědčivým právě touto cestou, tedy přitažlivým svědectvím vzájemnosti a komplementarity mezi nimi.

Proto musíme jako křesťané v tomto ohledu požadovat více. Například: rozhodně podporovat právo na rovnou mzdu za

tutéž práci. Proč by mělo být samozřejmé, že ženy vydělávají méně než muži? Nikoli! Mají tatáž práva. Nerovnost je zjevný skandál! A zároveň uznávat, že mateřství ženy a otcovství muže jsou vždycky cenným bohatstvím, které slouží především dětem. Rovněž tak ctnost pohostinnosti křesťanských rodin dostává dnes zásadní význam, zvláště v situacích chudoby, degradace a násilí v rodině.

Draží bratři a sestry, nemějme strach pozvat Ježíše na svatbu, pozvat jej k sobě domů, aby byl s námi a opatroval rodinu. A nemějme strach pozvat také jeho Matku Marii! Křesťané, kteří se berou v Pánu, jsou proměňováni na účinné znamení Boží lásky. Křesťané neuzavírají sňatek pouze kvůli sobě, ale berou se v Pánu k užítí celého společenství, celé společnosti.

O tomto krásném povolání ke křesťanskému manželství budu mluvit také v příští katechezi.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

V březnu letošního roku kardinál Gerhard Ludwig Müller, prefekt Kongregace pro nauku víry, poskytl několik rozhovorů, v nichž učinil vícero důležitých vyhlášení o současné situaci v církvi, o tlacích moderního světa na změnu katolické doktríny a o pronásledování křesťanů na Blízkém východě.

Regionální německé noviny *Rheinische Post* uveřejnily 24. března rozhovor s kardinálem Müllerem, ve kterém odpověděl na několik důležitých otázek, jež jsou součástí tzv. „liberální agendy“ – včetně celibátu, uvolnění morálního učení církve a povolání znovu sezdaným katolíkům přijímat svátosti, zvláště Eucharistii.

Na otázku, zda by Svatý otec František zaváděl tyto navrhované liberalizační změny v církvi v nejbližších letech, kardinál Müller odpověděl: „František chce, aby lidé v těžkých životních situacích nebyli sami, spíše aby je jejich farnosti provázely a přijaly mezi sebe bez jakéhokoliv distancování se od učení církve. Jednoduché »ano« na výše uvedená témata [liberální] agendy nemůže být odpovědí církve na výzvy sekularizace.“

Prefekt Kongregace pro nauku víry se tím jasně distancoval od pokusů o liberalizace postoje a učení církve v těchto morálních otázkách. Naopak, vyzývá každého katolíka, aby následoval Kristovo učení, přijal tuto výzvu a věřil, že On sám mu v tom pomůže.

Řekl: „Jde o to, aby každý člověk našel v Ježíši střed a základ svého života. Každý člověk musí vědět, že v tomto životě a v životě po něm má vložit svoji dů-

Prefekt Kongregace pro nauku víry: Církev nemůže nabízet „zředěnou“ víru

věru do vtěleného Božího Syna. Toto je naše agenda a ne laciné křesťanství, křesťanství za nižší cenu. Není nám dovoleno nabízet lidem víru zředěným způsobem.“

Když novinář poznamenal, že jsou to přísná a náročná slova, kardinál Müller odpověděl: „Pokud má někdo pochybnosti o věčném životě, takové osobě církev nemůže jednoduše říci: »Vždyť na tom až tak nezáleží, hlavně, že někdy uděláš něco dobrého.« Anebo když jsou lidé katolíky, ale nechodí na mši svatou, nemohou říci: »Člověk může být dobrým křesťanem i bez toho, aby chodil na mši.« Ne, obě tyto věci patří k sobě. Kdo ve svém srdci uvěří a ústy vyzná, bude spasen, říká svatý apoštol Pavel. Nemůžeme se jen tak oddat světskému duchu doby.“ Kardinál takto jasně odmítá jakoukoliv představu mravního relativismu.

Na otázku o celibátu kněží kardinál poukázal na dlouhou církevní tradici a na příklad Ježíše Krista. „[Celibát] je založen na dlouholeté tradici. Existuje osobitá blízkost mezi kněžstvím a touto formou života. Ježíš také žil v celibátu. Nevidím žádné podstatné důvody, proč by se měla církev od této tradice distancovat,“ řekl.

Kardinál Müller v rozhovoru rovněž zdůrazňuje, že je důležité zachovat jednotu církve tváří v tvář rostoucímu konfliktu mezi dvěma proudy myšlení uvnitř církve ohledně otázky liberalizace či uvolně-

ní morálky církve. Odkazuje na slib každého biskupa – „být věrný katolickému magisteriu pod vedením papeže jako Petra nástupce“.

Kardinál také poukázal na to, že je velmi znepokojen krutým a nelidským zacházením s křesťany a také jejich zabíjením na Blízkém východě a nedostatkem rozhořčení a aktivního zapojení Západu nad těmito úmyslnými zverstvy. Řekl, že varování o možném útoku proti Vatikánu je potřeba brát vážně. „Člověk musí brát [tuto hrozbu] vážně. Ještě více se znepokojují nad vyhnáním křesťanů z Blízkého východu a zabíjením křesťanů po celém světě. Kdo porušuje Boží přikázání »Nezabiješ«, jedná zvráceným a nelidským způsobem... Nevím, odkud tento nedostatek citlivosti k násilí páchaném na křesťanech pochází.“

V dalším rozhovoru na konci března s italskou zpravodajskou agenturou ANSA kardinál Müller zdůraznil, jak je důležité, aby milosrdenství a pravda zůstaly spojeny. „Svatý rok [milosrdenství] má lidem připomenout, že milosrdenství nemůže existovat bez pravdy,“ řekl. Také lidem, které trápí rozbité manželství, je třeba přinést spíše pravdu než nové pastorační přístupy. Připomíná, že Bůh nás miluje „tím, že zasahuje do našich dějin svojí milostí“. Tou milostí jsme potom povoláni přetvářet sami sebe, „takže dostaneme větší srdce a skutečně to změní naše životy. To je důvod, proč během tohoto Svatého roku si musíme připomenout, že nemůžeme hovořit o milosrdenství bez toho, aby součástí naší rozpravy byla pravda.“

Kardinál Müller trval na Boží pravdě na rozdíl od způsobu, kterým se my lidé někdy díváme na náš život ve vlastních rodinách. „Je důležité přijmout každého, samozřejmě i hříšníky, protože všichni jsme hříšníky, ale musíme dodržovat Boží přikázání, ne jen obyčejné lidské myšlení. Lidské bytosti se někdy dívají na věci způsobem, který je odlišný od toho, jak se na nás dívá Bůh.“ A dodal: „Boží milosrdenství nás přijímá takové, jací jsme, ale nenechává nás v takovém stavu, v jakém nás našlo.“ ▶

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti, otevřete svá srdce a snažte se cítit, jak moc vás miluji a jak moc si přeji, abyste milovali mého Syna. Přeji si, abyste Ho čím dál víc poznávali, neboť je nemožné poznávat Ho a nemilovat Ho – vždyť On je Láska. Děti moje, já vás znám. Zním vaše bolesti a utrpení, neboť jsem je sama prožívala. Raduji se s vámi ve vaší radosti, pláču s vámi ve vašem utrpení. Nikdy vás neopustím. Vždycky k vám budu hovořit s mateřskou něžností. Ale jako Matka potřebuji vaše otevřená srdce, abyste s moudrostí a prostotou šířili lásku mého Syna. Potřebuji vás sjednocené s mým Synem, neboť si přeji, abyste byli šťastní a pomohli mi donést štěstí všem svým dětem.

Apoštolové moji, potřebuji vás, abyste všem ukázali Boží pravdu, aby moje Srdce, které trpělo a i dnes trpí tolika bolestmi, mohlo v lásce zvítězit. Modlete se za svatost vašich pastýřů, aby ve jménu mého Syna mohli konat zázraky, neboť svatost koná zázraky. Děkuji vám.“

Medžugorje, 2. května 2015

► Řekl také, že Bůh nás chce skrze svoji milost vést ke spáse, a tak nás vede k tomu, abychom svoje životy přetvářeli. „Nemůžeme vyhlásit vzkříšení bez kříže. Neexistuje žádná druhá či třetí cesta.“

Další rozhovor poskytl kardinál Müller 2. dubna německým katolickým novinám *Die Tagespost*. V něm vyvrací některá velmi znepokojující vyhlášení německých prelátů – kardinála Reinharda Marxe a biskupa Franz-Josefa Bodeho. Tvrdili, že církev potřebuje vzít více do úvahy životní situaci lidí a podle ní přizpůsobit svoje morální učení a pastorační praxi. Bode dokonce hovořil o „životní situaci“ jako o zdroji Zjevení. Kardinál Müller odpovídá na tyto výroky takto: „Písmo svaté a Tradice tvoří pod vedením učitelského úřadu Boží slovo ve svědomí církve... Touto pravdou je nakonec sám Ježíš Kristus. Všude tam, kde se kladou lidské úvahy, anebo dokonce síla skutečností na stejnou úroveň jako Písmo svaté a Tradice, se člověk odklání od

základů katolické teologie.“ Všichni věřící musí přizpůsobit svoje myšlení a jednání Zjevení, aby se tak „při plnění svých pozemských povinností za normálních životních podmínek neoddělili od Krista“.

Kardinál Müller se distancoval od jakémkoliv myšlenky sekulárního humanismu, který by měl mít rozhodující vliv na katolickou víru: „Zároveň [církev] nemůže přijmout humanismus bez Boha, ani pokus o ideologické sebevykoupení. Vykupitelem všech lidí je Kristus.“ Müller proto připomíná povinnosti a roli církve v jakémkoliv okamžiku dějin: „Životní situace v každé epoše nabízí kombinaci příležitostí a rizik. Církev vždy a všude hlásá evangelium konkrétního povolání každého člověka: najít v Bohu zde na zemi i po smrti význam, štěstí, spásu a věčné naplnění. Cestou k tomu je následování ukřižovaného a vzkříšeného Pána.“

Ve stejném rozhovoru se kardinál Müller také staví proti tvrzení kardiná-

la Marxe, že němečtí biskupové učiní své vlastní pastorační rozhodnutí nezávisle na Římu. Müller řekl, že některé místní církve sice zohledňují konkrétní situaci své země, ale i přesto je Zjevení svěřeno celé církvi: „Učení a Boží přikázání se nemohou lišit v závislosti na národních rozdílech. Ony drží místní církve společně v katolické jednotě. Je jasné, že pastorační a svátostná praxe té či oné země nemůže být v rozporu s pravdou víry.“

Je povzbuzující vidět, jak si kardinál Müller jako prefekt Kongregace pro nauku víry stojí za svými postoji při obraně katolického učení a Božích přikázání a že při tom nepoužívá váhavá slova. Kéž by se všichni kardinálové a biskupové povzbudili jeho svědectvím, a tak ho následovali v boji proti obrovskému a deformujícímu tlaku naší doby.

Zdroj: *LifeSiteNews*, 10. 4. 2015

Z www.lifenews.sk přeložil -dd-
(redakčně zkráceno)

Na PMD věnovali dárci v ČR rekordních téměř 33 milionů Kč

Papežská misijní díla (PMD) v České republice vydávají každoročně *Výroční zprávu* za uplynulý rok v českém i anglickém jazyce. Rok 2014 potvrdil štědrost českých dárců, kteří na PMD v uplynulém roce přispěli dary v celkové výši **32 895 000 Kč**, což je přibližně o 3,6 milionu Kč více než za rok 2013. PMD pomáhají v misiích při šíření víry, podporou kněžského a řeholního dorostu, pomocí chudým a trpícím dětem, a to prostřednictvím následujících děl:

Papežské misijní dílo šíření víry (ŠV) pomáhá misijním diecézím na cestě k samostatnosti. V roce 2014 věřící darovali na ŠV při sbírce na Misijní neděli 17 349 000 Kč. Finanční pomoc zasláná do misií z ČR na ŠV činila **14 695 000 Kč** a podpořila 49 projektů v 8 různých diecézích v Ugandě, Zambii, Bangladéši a na Srí Lance. Porovnáním darů odeslaných do misií na ŠV za rok 2013 se umísťuje ČR na 11. místo v Evropě a na 18. místo ve světě.

Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola (SPA) se zaměřuje na formaci seminaristů, noviců a novicerek v misiích. Na SPA přispívají jednotlivci, rodiny, společenství i farnosti jak modlitbou, tak finančně. Během roku 2014 věnovali dárci v České republice na pomoc SPA 6 000 000 Kč, což je o 1 664 000 Kč více než v předchozím roce. V roce 2014 jsme z ČR podpořili část-

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

kou **3 932 000 Kč** celkem 459 studentů-seminaristů ve třech diecézích v Zambii, Ugandě a Keni prostřednictvím tří projektů. Výši finančních darů na SPA za rok 2013 se Česko řadí na 14. místo v Evropě a na 21. místo ve světě.

Papežské misijní dílo dětí (PMDD) formuje děti k zájmu o misie (prostřednictvím Misijních klubek) a podporuje duchovní i hmotné potřeby dětí v misiích. V ČR pocházejí dary na PMDD od jednotlivých dárců a z tradičních dobročinných aktivit, jako je Jeden dárek navíc®, Misijní jarmark®, Misijní koláč®, Misijní štrúdlování® a Pohled pro misie®. V roce 2014 dosáhly přijaté dary 9 546 000 Kč, oproti roku 2013 je to o 809 000 Kč více. V roce 2014 finanční pomoc z ČR na PMDD činila **7 921 000 Kč** a podpořila 80 projektů PMDD ve 23 diecézích v 9 zemích (Papua-Nová Guinea, Uganda, Zambie, Keňa, Guyana, Jamajka, Bangladéš, Srí Lanka a Filipíny), pomoc zahrnula 63 604 dětí a přispěla nejčastěji na péči o nemocné HIV/AIDS, na zdravotní péči, na podvyživené, na jídlo, oblečení a školní potřeby, na dětské domovy pro opuštěné, sirotky a děti z ulice, na výstavbu škol aj. Zasláním darů na PMDD v misiích v roce 2013 se ČR umístila na 13. místě ve světě a na 8. místě v Evropě.

Výroční zpráva je k dispozici na <http://www.missio.cz/katalog/periodika/vyrocnizprava/vyrocnizprava-2014/>.

Podrobnější informace k tradičním tvořivým aktivitám PMD, které jsou zmiňovány ve Výroční zprávě, najdete na <http://www.missio.cz/zapojte-se/tvorive-aktivity/>. • **Kontakt a více informací:** Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 433 058 nebo 604 838 882 • e-mail: pmd@missio.cz • www.missio.cz

Facebook: <https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila> • Twitter: https://twitter.com/missio_cz.

Pondělí 18. 5. 2015

6:05 Vatican magazine (815. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Pro víta mundi (131. díl): Manželé Perašínovi **7:15** V pohorách po horách - Velký Roudný **7:20** Národní eucharistický kongres 2015 **8:25** Outdoor Films s Martinem Strakou - Když fotoreportér musí **10:00** Přehledka za oponou **10:15** Přejeme si... **10:35** BET LECHEM - vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč **10:50** Život v modlitbě **11:20** Byl jsem mimo **11:30** VideoJournal české vědy **11:45** Sedmihlásky - Když pan verbíř **11:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 [P] **13:35** Vatican magazine (815. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **14:30** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **15:00** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný - Radosti a strasti stavu manželského **16:00** V souvislostech (98. díl) **16:20** Světec dvou národů **16:50** Muzikanti, hrajte (10. díl): z Dolních Bojanovic **18:15** Salesiánský magazín [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Záznaky Pražského Jezulátka **18:35** Sedmihlásky - Když pan verbíř **18:45** Vezmi a čti [P] **19:00** Ars Vaticana (22. díl) **19:15** Přejeme si... **19:30** Chléb náš vezdejší **19:40** Zprávy z Věčného města: 18. 5. 2015 [P] **20:00** Dům nejen ze skla (12. díl) [L] **21:05** Klapka s ... (103. díl) [P] **22:30** Na koberečku [P] **22:40** Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra - Česká společnost a politika po roce 1989 **23:30** Vatican magazine (815. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Kulatý stůl: Rusko a jeho duše.

Úterý 19. 5. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 18. 5. 2015 **6:15** Slezská Lilie 2014: Koncert skupiny The Elements (SK) **7:05** Vše pro mého krále a královnu **7:35** Harfa Noemova **8:00** Večer pod lampou **10:05** Vatican magazine (815. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra - Česká společnost a politika po roce 1989 **11:20** Salesiánský magazín **11:40** Sedmihlásky - Když pan verbíř **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Záznaky Pražského Jezulátka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:20** Jak potkávat svět **13:45** V pohorách po horách - Velký Roudný **13:50** Jezuitské redukce v Paraguai **14:05** Zprávy z Věčného města: 18. 5. 2015 **14:20** Kulatý stůl: Rusko a jeho duše **15:55** Přejeme si... **16:15** Romeo a Julie 63 **17:10** Přehledka za oponou **17:30** Můj Bůh a Walter: Mše II. **18:00** Noeland (40. díl) **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:35** Sedmihlásky - Když pan verbíř **18:45** Berou nás **19:10** BET LECHEM - vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč **19:25** Ars Vaticana (22. díl) **7:30** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2015 [P] **20:00** Národní eucharistický kongres 2015 [L] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:25** Přejeme si... **21:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2015 **22:00** P. S. **22:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (112. díl): „60 let Slezanu“ **23:35** Zprávy z Věčného města: 18. 5. 2015 **23:45** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **0:00** Terra Santa News: 13. 5. 2015 **0:20** Krasohled (15. díl).

Středa 20. 5. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2015 **6:20** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný - Radosti a strasti stavu manželského **7:20** Ars Vaticana (22. díl) **7:30** Charita ve středu - pomoc rodinám dětí s postižením (12. díl) **8:35** Proplout Svatou zemí **8:40** Hudební magazín Mezi pražci **9:20** Berou nás **9:45** Zprávy z Věčného města: 18. 5. 2015 **10:00** Generální audience [L] **11:30** Vezmi a čti **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **11:50** Sedmihlásky - Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s ... (103. díl) **14:20** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem, o teorii strun, 2. díl **15:00** Na koberečku **15:15** Salesiánský magazín **15:30** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **15:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2015 **16:00** Jak potkávat svět **17:20** Můj Bůh a Walter: Zpověď **17:35** Pastýř na člunu **18:00** Vatican magazine (815. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:35** Sedmihlásky - Když pan verbíř **18:45** Zprávy z Věčného města: 18. 5. 2015 **18:55** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **19:15** Terra Santa News: 20. 5. 2015 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval [L] **21:20** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk **21:40** Noční univerzita: P. Václav Vacek - Jsme z královského rodu? [P] **22:50** Generální audience Svatého otce **23:20** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **23:55** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (112. díl): „60 let Slezanu“.

Čtvrtek 21. 5. 2015

6:05 Romeo a Julie 63 **7:00** Vezmi a čti **7:15** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk **7:35** Řeckokatolický magazín **7:55** Skryté poklady: Vladimír **8:20** Terra Santa News: 20. 5. 2015 **8:45** Na jedné lodi (8. díl) **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: Rusko a jeho duše **11:40** Sedmihlásky - Když pan verbíř **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Slezská Lilie 2014: Koncert skupiny The Elements (SK) **13:00** Generální audience Svatého otce **13:35** Klapka s ... (103. díl) **15:00** Noeland (40. díl) **15:30** Přehledka za oponou **15:50** V pohorách po horách - Velký Roudný **16:00** Krásné slovo otce Špidlíka (10. díl) **16:40** Zpravodajské Noeviny: 19. 5. 2015 **16:55** Buon giorno s Františkem **18:00** Animované biblické příběhy: Ježíšovy záznaky **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Záračná medaílka **18:35** Sedmihlásky - Když pan verbíř **18:45** Harfa Noemova **19:10** Ars Vaticana (23. díl) **19:20** Odkaz vysočanských předků **19:30** Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. **19:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2015 [P] **20:00** Cvrlikání [L] **21:10** Putování po evropských kláštích: Peter Hans Kolvenbach, generální představený jezuitů **21:40** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2015 **22:00** Večer pod lampou [P] **0:05** P. S. **0:15** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **0:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2015.

Pátek 22. 5. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2015 **6:20** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **6:40** Praha, neklidné srdce Evropy **7:45** Salesiánský magazín **8:05** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **8:40** Noční univerzita: P. Václav Vacek - Jsme z královského rodu? **9:45** Na koberečku **10:05** Klapka s ... (103. díl) **11:30** Chléb náš vezdejší **11:40** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Záračná medaílka **11:45** Sedmihlásky - Když pan verbíř **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Přejeme si... **13:05** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk

13:25 Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **14:10** Dům nejen ze skla (12. díl) **15:15** Práce Charity v Mexiku **15:40** Vezmi a čti **16:05** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2015 **16:20** Národní eucharistický kongres 2015 **17:30** Laičtí misionáři v IQUITOS **18:05** Útulek svatého Juana Diega **18:25** Sedmihlásky - Když pan verbíř **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Cesta domů **18:35** Můj Bůh a Walter: Zpověď **18:55** Putování po evropských kláštích: Peter Hans Kolvenbach, generální představený jezuitů **19:25** Dvanáct rwandských mučedníků **19:40** Zprávy z Věčného města: 22. 5. 2015 [P] **20:00** Kulatý stůl: Bible - jak ji číst [L] **21:40** Na koberečku **21:50** Přejeme si... **22:10** Kazachstán, poutní kostel **23:00** Harfa Noemova **23:25** Odkaz předků (4. díl): Morávka **23:40** V pohorách po horách - Velký Roudný **23:45** Ars Vaticana (23. díl) **0:00** Bez hábitu nazivo: z kláštera Milosrdných bratří v Brně.

Sobota 23. 5. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 22. 5. 2015 **6:15** Kazachstán, poutní kostel **7:10** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk **7:30** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **7:40** Život v modlitbě **8:10** V pohorách po horách - Osnica **8:25** Sedmihlásky - Když pan verbíř **8:30** Noeland (40. díl) **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíšovy záznaky **9:35** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **9:55** Hudební magazín Mezi pražci **10:35** Můj Bůh a Walter: Zpověď **10:55** Dům nejen ze skla (12. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Večer pod lampou **14:15** Cvrlikání **15:20** Terra Santa News: 20. 5. 2015 **15:40** Přejeme si... **16:00** Zprávy z Věčného města: 22. 5. 2015 **16:10** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem, o teorii strun 2. díl **16:50** Zpravodajské Noeviny: 21. 5. 2015 **17:05** Romeo a Julie 63 **18:00** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem [P] **18:25** Sedmihlásky - Když pan verbíř **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Cesta domů **18:35** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **19:10** Řeckokatolický magazín **19:30** V souvislostech (99. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková **20:50** Templetonova cena: Mysl a duch [P] **21:50** V pohorách po horách - Sokolie **22:05** Národní eucharistický kongres 2015 **23:15** Zprávy z Věčného města: 22. 5. 2015 **23:25** Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. **23:35** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný - Radosti a strasti stavu manželského **0:35** P. S. **0:45** Krasohled (15. díl).

Neděle 24. 5. 2015

6:05 Romeo a Julie 63 **7:05** Národní eucharistický kongres 2015 **8:15** Cvrlikání **9:30** Mše svatá ze slavnosti Seslání Ducha Svatého z Vatikánu [L] **11:30** Zprávy z Věčného města: 22. 5. 2015 **11:40** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (99. díl) **12:40** Útulek svatého Juana Diega **13:00** Buon giorno s Františkem [L] **14:05** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková **15:00** Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. **15:05** Noční univerzita: P. Václav Vacek - Jsme z královského rodu? **16:10** Ars Vaticana (23. díl) **16:20** Sestra Tereza Valsé Pantellini- místa a vzpomínky **16:55** Sedmihlásky - Loutna česká - Předmluva **17:00** Noeland (41. díl) **17:30** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán [P] **18:05** Můj Bůh a Walter: Zpověď **18:20** Zprávy z Věčného města: 22. 5. 2015 **18:30** Vezmi a čti **18:55** Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk **19:15** Mauricius - nová hranice **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Letnice na Noe [L] **21:35** Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **22:10** V souvislostech (99. díl) **22:30** Dům nejen ze skla (12. díl) **23:35** Ars Vaticana (23. díl) **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn týdne [P] **0:45** Řeckokatolický magazín.

NOVINKY V LORETĚ RUMBURK PRO HLAVNÍ TURISTICKOU SEZÓNU 2015

Čtvrtek 4. 6., 11. 6., 18. 6. a 25. 6. 2015 od 17.00 hod.

Rumburkem s průvodcem. Komentované vycházky za architektonickými zajímavostmi města. Součástí je krátká prohlídka lořetánské kaple Panny Marie. Délka trvání 90 minut. Minimální počet účastníků: 5 osob. Cena 100 a 60 Kč. Rezervace na e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz, GSM +420 604 555 922. Sraz před Loretou Rumburk v 16.45 hod.

Sobota 27. 6. a 4. 7. 2015, 10.00–11.30 hod.

Prohlídka technického zázemí Lorety Rumburk. Komentované prohlídky běžně nepřístupných prostor od střežby vstupní budovy po kryptu kostela sv. Vavřince.

27. 6. – 29. 8. 2015, úterý – sobota, 15.00–16.00 hod.

Prohlídka Lorety Rumburk pro děti. Hravé seznámení s lořetánským příběhem. Pro děti od 5 do 11 let.

7. 7. – 31. 10. 2015, úterý – sobota, 10.00–17.00 hod.

Pověsti a příběhy poutních míst Šluknovska. Komiksově putování po sakrálních památkách Šluknovska. Pověsti poutních kaplí a křížových cest v obrazech. Pořádá ŘKF Rumburk.

Hledačka „Rumburská procházka staletími“ aneb „Putování v čase od gotiky po 20. století“. Fyzicky a intelektuálně nenáročná

hledáčka (quest) je určena rodinám s dětmi a zvědavým dospělým. Trasa hledáčky je dlouhá 1,6 km. Hledáčku je možné absolvovat celoročně. Poklad v Loretě Rumburk je k dosažení pouze v otevírací době kulturní památky (úterý až sobota – od dubna do října 10.00–17.00 hod., od listopadu do března 9.00–16.00 hod.).

Více informací sdělí: Klára Mágrová,
GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.
Webové stránky: www.loretarumburk.cz.

Společenství vdov a vdovců zve všechny čtenáře Panny Marie na **POUŤ DO MARIAZELL**. Motto pouti: „Udělejte, cokoliv vám řekne.“ (Jan 2,5)

KDY: 27. května 2015. **ODJEZD:** 5.30 hod. Zlín, Divadelní ul. • 5.45 hod. Otrokovice, směr Vídeň. **CENA:** 600 Kč (bude se vybírat v autobuse) – zahrnuje dopravu, pojištění, příspěvek na parkovné, jiné výdaje.

Návrh programu (možno dle zájmu upravit): mše svatá, prohlídka baziliky, svátost smíření, křížová cesta, osobní volno. Návrat do Zlína kolem 22.00 hodin.

Vedoucí zájezdu Vít Pořízek, duchovní doprovod P. Jaroslav Nesvadba z Vídně.

Přihlášky: Stanislav Žáček – zacek.st@seznam.cz, tel. 724 225 469 • zástupce Marie Dubská – dubska.marie@volny.cz, tel. 739 709 018. K přihlášení nutno uvést: jméno, příjmení, bydliště, RČ, číslo cestovního dokladu (stačí OP), kontakt!

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. KVĚTNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 5.		PO 18. 5.		ÚT 19. 5.		ST 20. 5.		ČT 21. 5.		PÁ 22. 5.		SO 23. 5.	
Antifona	642	722	642	722	642	722	1722	1941	642	722	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	642	722	642	722	642	722	1723	1941	642	722	642	722	642	722
Antifony	654	735	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1249
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	661	743	1724	1942	667	750	670	754	673	757
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	661	744	1320	1534	667	751	670	754	674	758
Prosby	655	736	658	740	661	744	1724	1943	667	751	671	754	674	758
Závěrečná modlitba	655	737	1372	1533	662	744	1320	1534	668	1536	671	1536	674	758
Modlitba během dne:														
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	759
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	758
Nešpory:														
Hymnus	641	721	641	721	641	721	641	721	1727	1946	641	721	641	721
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	663	745	1730	1949	669	752	672	756
Ant. ke kant. P. M.	653	734	657	739	660	742	663	746	1320	1535	669	753	673	756
Prosby	653	735	657	739	660	742	663	746	1731	1950	669	753	673	757
Záv. modlitba	655	737	655	737	1372	1533	662	744	1320	1534	668	1536	671	1536
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 17. 5. – 7. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Jan 4,11–16
Ev.: Jan 17,11b–19

Pondělí 18. 5. – nez. pam. sv. Jana I.

1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,29–33

Úterý 19. 5. – ferie

1. čt.: Sk 20,17–27
Ž 68(67),10–11.20–21
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,1–11a

Středa 20. 5. – nez. pam. sv. Klementa Marie Hofbauera nebo sv. Bernardina Sienského (na Moravě: památka sv. Klementa Marie Hofbauera)

1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,11b–19

Čtvrtek 21. 5. – nez. pam. sv. Kryštofa Magallanese a druhů (v brněnské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 22,30; 23,6–11
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,20–26

Pátek 22. 5. – nez. pam. sv. Rity z Cascie

1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,15–19

Sobota 23. 5. – ferie

1. čt.: Sk 28,16–20.30–31
Ž 11(10),4,5+7
Odp.: srov. 7b (*Zbožní uzří tvou tvář, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,20–25

večer: vigilie slavnosti Soslání Ducha Svatého

1. čt.: Gn 11,1–9 nebo Ex 19,3–8a.16–20b nebo Ez 37,1–14 nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Řim 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

**BIBLE ČESKÁ • DÍL DRUHÝ:
KNIHY NOVÉHO ZÁKONA**

*Přeložil a úvody i výklady opatřil Dr. Jan Lad. Sýkora •
Redigoval Dr. Antonín Podlaha*

Reprint původního vydání českého překladu Nového zákona z roku 1922 (s většinou oprav zanesených přímo do textu), který vyšel s církevním schválením.

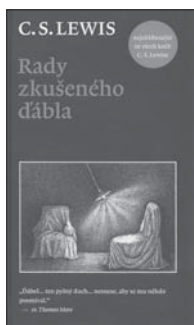

*Dědictví Svatováclavské
Váz., 152x220 mm, 750 Kč*

RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Pavel Vachek • Odpovědný redaktor Miroslav Hora

Příběh zkušeného pokušítele, který formou dopisů a instrukcí radí elévovi v pokušitelském úřadu. Spojenými silami se snaží zničit život konkrétního člověka. Lewis bravurně vystihl to, s čím se každý z nás ve svém životě denně setkává: pohrdání druhými, pokrytectví, pocit výjimečnosti, pocit mimořádné svatosti, propady do depresí, skepse a pochybnosti. *Rady zkušeného ďábla* jsou nejenom vtipným čtením, ale umožní nám nahlédnout více do zákulisí duchovního světa.

*Návrat domů • Třetí vydání
Váz., 114x185 mm, 128 stran, 199 Kč*

VELKÝ ROZVOD NEBE A PEKLA

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Petr Verner • Odpovědný redaktor Pavel Štíčka • Redakce Miroslav Hora

Obsah knihy nejlépe vystihují autorova slova z úvodu: „Myšlenka spojit nebe a peklo dohromady je asi věčně v nás, založená na víře, že skutečnost nás nikdy nestaví před nevyhnutelné buď – anebo. Na víře, že máme-li schopnosti, klid a navíc dostatek času, najdeme vždycky určitý způsob přijetí obou alternativ. Tuto víru považuji za katastrofální omyl. Nemůžete si vzít všechna svá zavazadla na všechny cesty, které máte před sebou. Nežijeme ve světě, kde všechny cesty jsou spirály, a jestliže po nich jdeme dostatečně dlouho, přibližujeme se ke středu, který nakonec jistě nalezneme. Žijeme spíše ve světě, kde se každá cesta po několika kilometrech dělí na dvě, každá z nich po chvíli opět na dvě další a na každém z těch rozcestí stojí me před rozhodnutím...“

*Návrat domů • Druhé vydání
Váz., 114x185 mm, 120 stran, 195 Kč*

NOVĚNA ZASVĚCENÝCH OSOB K SV. VOJTĚCHOVI V ROCE ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

*Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ •
Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová*

Modlitba novény s historickými texty ze životopisů svatého Vojtěcha, prosbami a závěrečnou modlitbou.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., A6, 24 stran, 25 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.